

ನಿರ್ಮಿವಾದ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಪೋಷಕರೂ ಅಭಿನಂದನಾರ್ಹರು. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವ ಭರವಸೆ, ಅಭಿಮಾನಗಳನ್ನು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು ಸಮರ್ಥವಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳೆದಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಪೋಷಕರಿಗೆ ಅವರ ಇಳಿವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆಸರೆಯಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಲಿಂಗಸಮಾನತೆ ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ನಿಸಿದರೆ ಅದು ಒಂದು ಮಟ್ಟದವರೆಗೆ ನಿಜ ಕೂಡ. ಆದರೆ ಇದಿಷ್ಟರಿಂದಲೇ ಲಿಂಗಸಮಾನತೆ ಪೂರ್ಣಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆಯೇ? ಪೂರ್ಣ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಮಾನಸಿಕ ಮತ್ತು ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾನರು ಎನ್ನುವುದರ ಅರಿವು ಮೂಡುತ್ತಿದೆಯೇ? ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವೇನಾದರೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ?

ಭಾವನಾತ್ಮಕ ಲಿಂಗ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಕ್ಕಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತುಂಬುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎರಡು ಉದಾಹರಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ನೋಡೋಣ.

1. ಆಕೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟರ ತರುಣಿ. ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿತ ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ತಾನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅಳುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಆಪ್ತಸಲಹೆಗಾಗಿ ಬಂದಾಗ ಹೇಳಿದಳು. ಅಳುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಊಟ, ನಿದ್ರೆ, ದಿನಚರಿ, ವೃತ್ತಿಜೀವನ ಎಲ್ಲವೂ ಸರಿಯಾಗಿಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕಂಪೆನಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇವಳ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಪೋಷಕರಿಂದ ದೂರ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲದೆ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಂದರೆ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗವಾದ ಖಿನ್ನತೆಯ ಯಾವ ಲಕ್ಷಣಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಳ ಅಳು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ? ಇದು ಕೇವಲ ದುಃಖದ ಸೂಚನೆಯೇ? ದುಃಖದ ಹಿಂದೆ ಮತ್ತೇನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ?

ಎಲ್ಲಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅಳುವುದು ಎಂದರೆ ಹೇಗೆ.. ಎಂದು ಒಂದು ಘಟನೆಯಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಅವತ್ತು ಅವಳು ಹೊಸ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯೊಂದನ್ನು ಕಂಪೆನಿಯ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಎದುರು ನೀಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟಿದ್ದವಳು ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಅಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟನಾವಳಿಗಳು ಹೀಗಿವೆ. (ಅವಳಿಗೆ ಆಯಾ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಮೂಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಇತರ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಸೂಚಿಸಲಾಗಿದೆ.)

★ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ನಿತ್ಯವೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕಂಪೆನಿಯ ಕ್ಯಾಬ್ ಅವಳ ಕಣ್ಣೆದುರೇ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ಅವಳು ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರೂ ಪರಿಚಿತ ಚಾಲಕ ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಳು ಶುರುವಾಯಿತು. (ಬಸ್ ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೂ ಚಾಲಕನ ಮೇಲೆ ಸಿಟ್ಟು)

★ ಖಾಸಗಿ ಕ್ಯಾಬ್ ಹಿಡಿದು ಕಂಪೆನಿಗೆ ಹೋಗುವವಾಗಲೂ ಅವಳು ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. (ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಹೇಗೆ ಆಗುವುದೋ ಎನ್ನುವ ಭಯ- ಆತಂಕ.)

★ ಅಂತಹ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಟ್ಟಳು. ಮುಗಿಯುವ ಹಂತ ಬಂದಾಗ ಮತ್ತೆ ಅಳಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಳು. (ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷ.)

★ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿ ವೇದಿಕೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರಿಂದಲೂ ಶಹಭಾಷ್ ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕೂಡ ಅಳು ಮುಂದುವರೆಯಿತು. (ಹೊಗಳಿಕೆಗಾಗಿ ಖುಷಿಪಡುವುದು, ವಂದಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸೂಚಿಸುವುದು.)

ಇದೇಕೆ ಹೀಗಾಗುತ್ತಿರಬಹುದು ಎಂದು ಮುಂದೆ ನಿಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

2. ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹುಡುಗನನ್ನು ಪೋಷಕರು ಆಪ್ತಸಲಹೆಗಾಗಿ ಕರೆತಂದಿದ್ದರು. ಅವನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಬರುವ ಒಂದೇ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಎಂದರೆ ಕೋಪ. ಉಳಿದಂತೆ ಭಾವರಹಿತ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ವರ್ತನೆಗೆ ಪೋಷಕರು ಕಂಗಾಲಾಗಿದ್ದರು. ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಪ್ರಶೋತ್ತರದ ಆಯ್ಕೆ ತುಣುಕುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ;

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಅಂಕಗಳು ಬಂದಾಗ ನಿನಗೇನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ? ಉತ್ತರ: ಖುಷಿ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು 'ಅದೇನು ರ್ಯಾಂಕ್ ಬಂದವರ ತರಹ ಕುಣಿವೇಯಾ' ಅಂತ ಹಂಕಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಇರುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಆಟವಾಡುವಾಗ ಬಿದ್ದು ಗಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತೀಯಾ?

ಉತ್ತರ: ನೋವಾಗಿ ಅಳು ಬರುತ್ತೆ. ಆದರೆ 'ಅದೇನು ಹುಡುಗಿಯರ ತರಹ ಅಳುತ್ತೀಯಾ?' ಎಂದು ಮನೆಯವರಲ್ಲ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತೇನೆ.